РІК III. Почта оплачена гуртом. ЛЬВІВ 24 ЛИСТОПАДА 1929. Porto zapłacone ryczałtem. Ч. 48.

ПРАВДА

ІЛЮСТРОВАНИЙ ЧАСОПИС

Виходить що тижня.
Адреса Редакції і Адм.:
„ПРАВДА“
Львів. вул. Кльоновича ч. 8. II. пов.
Телефон 4-48.

ПЕРЕДПЛАТА
в краю: Річно 10 зол. Піврічно 5 зол. Чвертьрічно 2 зол. 50 сотиків. Місячно 1 зол.
За кордоном: Річно 2 ам. дол. або їх рівновартість.
Поодин. число коштує 20 сот.

ПЕРША АРХІЄР. СЛ. БОЖА ПРЕОСВ. ІВАНА БУЧКА

В день празника св. Архистр. Михаїла відслужив новий гр.-кат. епископ. Преосв. Іван Бучко в церкві св. Юра у Львові свою першу Архієрейську торжественну Службу Божу.

ЗНОВУ БОЇ НА ДАЛЕКІМ СХОДІ

З Мукдену доносять, що в Монголії була 10-годинна битва між військами СССР і Китайцями. Радянські війська відтяли місто Манджулю від Китайської території та знищили залізничу лінію на просторі кількадесять кільометрів.

ДОМАГАННЯ БІЛОРУСИНІВ

Білоруська парляментарна репрезентація в польському соймі рішила домагатися від Польщі впровадження білоруської мови як викладової до католицької й православної духовної семінарії в Вильні та уладження катедри білоруської історії й літератури на виленськім університеті.

АНҐЛІЯ й БОЛЬШЕВИКИ

Робітничий уряд Мекдоналда в Анґлії навязав дипльоматичні зносини з большевиками під сею умовою, що комуністи не будуть вести своєї агітації в англійських кольоніях. До сього зобовязався в імени большевиків большевицький посол у Лондоні Довгалевський. Тому, що большевики видали недавно в Індіях підбурюючу проти Англійців відозву до населення, — думають англійські консерватисти зажадати в парляменті зірвання зносин з большевиками.

Новим большевицьким послом в Анґлії іменований М. Сокольніков, бувший народній комісар фінансів у Москві.

І ГРЕКИ ВТІКАЮТЬ З РАДЯНЩИНИ

Вслід за німецькими кольоністами, що в силі 10 тисяч людей втікають з большевицького пекла, збираються покинути свої оселі та Греки, що живуть у південній Україні над Чорним морем. Грецьких поселенців є в тих місцевостях понад 50.000. Вони займаються управою тютюну, винограду та огородництвом.

Греки хочуть повертати до своєї батьківщини, в Грецію, бо не можуть видержати переслідувань жидівсько-большевицьких комісарів. Незабаром, якщо так далі піде, родючі колись землі Радянщини зовсім опустіють й настане повна руїна сього хліборобського краю.

Грозять танками і жіночими відділами

Танки (повзи) на вулицях Москви.

Начальний комендант большевицької армії Ворошилов зажадав підвишки військового буджету СССР. Він заявив, що червона армія мусить перевести повну реорганізацію своєї артилерії і на це треба великих грошей. Щодо спору з Китаєм, то Ворошилов запевнює, що червона армія є готова до бою і впродовж короткого часу може заняти цілу територію східно-сибірської залізничої лінії в Манджурії.

Червона армія знадоблена впрочім усіми найновіщими воєнно-технічними заообами, як гази, літаки, танки (повзи) і т. д. Велику надію кладуть большевики на спеціяльні

Жіночі відділи червоної армії.

ЗНОВУ ЗГОРІЛИ СТИРТИ

На фільварку в Унятичах, львівського повіту повстав минулої суботи вогонь, що знищив дві великі стирти соломи, вартости 10.000 золотих.

Фільварок видержавив поляк інж. Альбін Містерка. Вогонь повстав наслідком умисного підпалу.

Польські часописи згадують про цей пожар, але вже не пишуть про жовтно-сині хоруговки на стиртах. Видко й Поляки не хочуть вже слухати сих діточих байок.

Протест українських послів

проти большевицьких переслідувань.

Українська парляментарна репрезентація відбула минулого тижня засідання, на котрім одноголосно висловлено й ухвалено протест проти кріавого большевицького террору супроти українських діячів на придніпрянській Україні.

В цьому протесті стверджується, що комуністична диктатура на Великій Україні почала в осени сього року нагінку на українську інтелігенцію, представників науки й літератури, молодь середніх і вищих шкіл і українських діячів з кругів робітництва й селянства. Ціллю сих переслідувань є відстрашити громадянство при помочі кари смерти від визвольних українських змагань.

Українські посли протестують перед цілим культурним світом проти комуністичного наступу на українське національне життя, зокрема проти червоного большевицького террору, що намагається фізичного винищити кадри українського народу.

З культурного життя Бучаччини

(Допис).

В останніх часах слідний у Бучачі деякий рух і оживлення культурно-економічного життя. Доказом цього був день 6 жовтня 1929 р., у якому відбулися два свята: кооперативне й освітне. Рано відбулося

кооперативне свято,

котре почалося Службою Божою, відслуженою о. послом Куницьким на Нагорянці. Звідтам розвинувся величавий похід до новозбудованої домівки Пов. Союза Кооператив. По посвяченні домівки о. пралатом Куницьким в асисті 16 священиків, були промови й привіти. Треба признати, що Пов. Союз Кооператив під умілою кермою Надзірної Ради й Дирекції гідно завершив цим святом перший етап свойого розвитку.

По полудні тогож дня відбулася в салі „Сокола“

просвітянська академія.

Пройшла вона дуже гарно, головною ж її атракцією були два хори: міщанський з Язлівця (2 точки) й селянський із Жизноміра (2 точки). Язлівецький хор добре зіспіваний, особливо вдачно віддав пісню „не впадайте“...

Хор зі Жизноміра, що вже втретє виступав цим разом у Бучачі, виказав помітний поступ. Попередніх разів слідно було в хорі деяку невиразність в гармонії, а в мужеських голосах пізнати було ще сирий матеріял. Останній виступ в обох напрямах виказав значний поступ.

Це треба піднести тим паче, що кромі кількох лекших пісень хор відспівав псалом Бортнянського „Блажен муж“. Виступ жизномірського хору був наглядним доказом, що по наших селах є багатий матеріял, з якого при добрій волі й належнім проводі можна створити неодну можливість народнього розвитку.

Смерть Вікторії Зубкової

В місцевости Бонн померла Вікторія Зубкова, сестра бувшого німецького цісаря Вільгельма II. Доля сеї жінки що вродилася в королівських палатах і померла в цілковитім опущенню в 63-тім році життя, справді нещасна.

В молодости була Вікторія Гогенцоллєрн заручена з болгарським князем Олександром Баттенбергом, котрого вона справді любила. Але проти сього подружа був російський цар і остаточно на домагання Бісмарка сі заручини в 1887 розірвано. Три роки опісля вийшла вона замуж за князя Адольфа Шавмбурга Ліппе. В 1916 р. Вікторія повдовіла й жила самітно в своїм замку в Бонні.

В 1927 р. познайомилася вона з молодим московським еміґрантом Олександром Зубковим, з яким рішила звінчатися. Ціла її родина, а головно її брат цісар Вільгельм II спротивилися її баганню й загрозили, що коли вона не послухає їх, то вони її зовсім відречуться.

Але Вікторія поставила на своїм і незабаром відбувся її шлюб з Зубковом в православній церкві. Зубков показався одначе звичайним обманцем і провокатором, що не тільки розтрачував майно своєї жінки, але через розпусне життя викликував публичне згіршення. Його видалили з Німеччини. Кілька місяців перед смертю зажадала Вікторія розводу зі своїм мужем, що тепер живе в Люксембургу. Приятель її мужа, якийсь Москаль Іванов, що був її фінансовим дорадником, до решти розтратив її майно, яке недавно пішло на ліцитацію. Вікторія померла в крайній нужді.

НЕ ПОМОГЛИ БОМБИ

В Конго, африканській кольонії бельгійської держави, тревала дуже довго велика суша й спека. Мешканці, бажаючи мати дощ, вислали кільканайцять літаків понад хмари, щоб вони з гори розбили бомбами хмари і в сей спосіб викликали дощ. Тимчасом відламки бомб попадали на землю, де спричинили багато шкоди, а дощу як не було, так і далі не було.

Соціялізм банкротує

Причиняється до цього його невдача в Росії й на Україні. Його небезпека для нашого народу.

В Америці вийшла книжка п. н. „Соціялізм наших часів.“ Цю книжку написав соціяліст Морис Гилквит. В ній пише Гилквит і про більшевицьку революцію. Він каже, що ця революція це „історичний припадок,“ це значить, що, колиб не було світової війни, не булоб і цеї революції. Помогли цему припадкові ще окремішні російські відносини та повний економічний занепад. Міліони здемобілізованих людей без роботи, голодне на землю селянство й безрадне, зіпсуте урядництво мусіли довести до революції. А перемогли більшовики в революції тому тільки, бо вони оповістили кличі, які масам найбільше припали тоді до вподоби а також більшовики були найкраще зорганізовані. Та більшовики в розгарі переборщили. Вони взялися зараз насильно вводити на селі соціялістичні науки й тут заломилися. Показалося, що соціялістичне правління в хліборобській країні неможливе. А знов влада, що не має підпори селян, ні в Росії ні на Україні не може й думати про це, щоб могла вдержатися.

Це пише соціяліст, що також радий бувби, щоб у всьому світі запанував соціялістичний лад. Він тільки лютий на більшовиків, що вони своєю загорілістю показали, що соціялістичний лад нінащо не здатний. І тепер соціялістам тяжко вже буде баламутити людей, а навіть робітників, що їх вони доси заманювали в свій табор ріжними обіцянками. Тепер більшовики своєю господаркою показали, що їх обіцянки це грушки на вербі. Не поправу робітницької долі несе соціялізм, а руїну матеріяльну, а ще більше моральну.

Та коли в цілім світі соціялізм тратить, як то кажуть, грунт піт ногами, то для нашого народу він може ще принести богато лиха. Не тому, щоб він між нашим народом принявся. Навпаки, як дотепер не було, так і на будуче не буде в нас ані соціялістичного руху, ані значнішої якоїсь соціялістичної партії.

Небезпека соціялізму у нас є в його розкладовій роботі. Найдрібніші галапаси бацилі можуть поволи сточити й найсильнійший організм.

Ніщо інше як дрібновиди —галапаси є численні в нас т. зв. соціялістичні партії. Властиво це навіть не партії, тільки малі гуртки. Словом, дрібновиди. Народній гумор справді влучно назвав деяких із них. (Нпр. „сельхроби“). Бо й справді, що таке ті „сельхроби“ праві й ліві, а що таке укр. соціял-демократи, а що знову укр. соц.-радикали, а там знову комуністи з партії Зах. України і комуністи-шумськісти і т. д. і т. д. Вся та комашня кублиться, гризеться між собою, обіцюючи народові соціялістичний рай. Найсильніший навіть організм не витримавби такої маси насікомих і бацилів на собі і в собі. А наш народній організм чейже не найсильніший. —

ШИРІТЬ НАШ ЧАСОПИС

ПОДАТКОВІ ПОЛЕКШІ

В листопаді й грудні сього року припадають майже рівночасно платности доходового, грунтового й маєткового податків. Щоби влекшити сі платности, міністерство скарбу уповноважнило начальників скарбових урядів до розкладання належностей з титулу доходового податку на 3 рівні рати, платні 25 листопада, 15 грудня і 15 січня 1930 р. без огляду на висоту суми.

Хлібороби які бажають користати з тих полекш, мусять внести подання до скарбових урядів.

ПОЛЬСЬКО-НІМЕЦЬКИЙ ТОРГОВЕЛЬНИЙ ДОГОВІР

Між Німеччиною й Польщею прийшло в останнім часі до зближення. Після заключення ліквідаційного договору, в якім м. і. Польща зобовязалася не усувати більше з західних земель німецьких хліборобів - поселенців, — має в найблищих днях прийти до порозуміння в справі польсько-німецького торговельного договору. Дотепер обі сі держави провадили остру митну війну, що полягала в накладанню високих мит на ввожені товари. Се приносило шкоди обом державам, бо торговельні зносини були дуже утруднені. На підставі нового договору обі сторони зобовязалися знести ті високі мита, які дотепер обовязували.

Переговори в справі торговельного договору ведуться покищо дальше.

Релігійна маніфестація

над большевицькою границею.

З приводу Ювилею св. Отця.

З Турильча пишуть нам: Дня 10/XI відбувся в парохії Турильче похід з приводу Ювилею св. Отця Папи Римського. Завдяки сприяючій погоді вірні чисельно зібралися і вийшовши з матірної церкви пішли процесіонально до дочерних церков. Звідтам вийшли їм на стрічу також процесії, котрі мило їх витали та получилися з ними. Відтак усі разом пішли до матірної церкви на спільне Богослуження.

Замітна в сім поході була хвиля, коли похід переходив попри большевицьлу границю горою понад Збручем. То була справжня маніфестація католицького світа перед червоним царством большевії.

Видно було, як наші зазбручанські братя подивляли сей похід, в якім маяли жовто-сині стяжки на хоругвах, що немов говорили їм: „Дивіться, ратунок ваш у Церкві католицькій...“

Нова релігійно-національна станиця

(Посвячення захоронки в Потеличі, в Равщині).

Дня 3.XI. ц. р. відбулося в Потеличі урочисте посвячення домівки на захоронку, яку провадитимуть С. С. зі Згром. св. Иосифа з Цеблова. Посвячення довершив Впр. о. Віз. Йосиф Схрейверс Ч. Ізб. при асисті Впр. о. Декана Ів. Карпевича і місц. пароха при участі всіх парохів по Сл. Б., при чім о. Декан у своїй науці вияснив вірним значіння захоронки для нашого народу в теперішних часах, а Впр. о. Схрейверс зазначив у своїй ранішній науці на Сл. Б., що Боже благословення спочиває на тій парохії, в якій находяться сестри Монахині.

БІЛЬШОВИКИ МОСКОВЩАТЬ БІЛОРУСЬ

Московські більшовики не дуже певні вірности Білорусів для комуністичного ладу, тому рішили ослабити білоруський стан посідання та спроваджують на Білорусь військових осадників із Московщини. Червоні осадники одержать ділянки землі, що будуть в господарці злучені в комуни. Першенство дістати землю мають червоноармейці, що служили в чрезвичайці. В околицях Бобруйська почалися вже підготовчі праці для поселення родин комуністів із Московщини.

Не від сьогодні вже так роблять ці влади, що силою захопили чужі землі. Не чуються безпечні на них і стараються забезпечитися військом. Так робили вже й старинні Римляне, що на ново здобутих землях поселювали вислужених вояків (ветеранів) та воно не врятувало Римлян, не врятує й більшовиків, хіба ще більше роздразнить Білорусів та скріпить їх ненависть до Московщини.

— —

ОГНІ ГОРЯТЬ...

Повість про російську революцію.

4. Червоний млин.

Тоді диктатор хопився нового способу: він штиками гнав робітників назад у фабрики. Новий суспільний лад пропавби, колиб робітники виреклися ідеї диктатури пролєтаріяту — так голосив він. І сіра маса піддалася знову впливови його красномовности. Вона була для залізного диктатора що та глина в руці гончаря. Буржуазія стала в червоній державі погорджуваною кастою, яка не мала ніяких прав, навіть права наїстися. Аристократів убивали тисячами. Робітники й салдати вбивали їх на вулиці й по тюрмах.

Пролєтаріят перенісся в колишні доми аристократії. Люде, що в старому суспільному ладі занимали найвищі місця, замітали тепер вулиці, або продавали часописи по кутах.

Інтелігенцію, що зважилася поборювати червону теорію, переслідували й вигублювали. „Вигублюйте буржуазію!“— завзивали червоні володарі робітників. Буржуазія — казали вони — небезпечна для пролєтаріяту. І робітники холоднокровно вбивали кожного буржуя на місці.

Останній зазив був: „Вигублюйте інтелігенцію, вона підриває диктатуру пролєтаріяту!“ І знов робітники холоднокровно вбивали.

Нова червона суспільність була к вулькан. Кипіло сильно в її непевному кратері й кожної хвилини могло його розсадити.

Його самого, Івана Івановича, обхопила червона скаженість. Були дні, що в них він підписував сотки засудів смерти. Він клав байдуже свій підпис під документи, не читаючи навіть взагалі назвищ засуджених на смерть. Була це для нього зівсім відрухова, бездушна робота.

Та якось одного дня припадком спинив він око на назвищі одного зі старих революціонерів, що з ним разом повернувся зі Сибіру.

І тоді він завагався підписати присуд смерти.

— Таж це один із наших людей, що його ми хочемо вбити — сказав Іван Іванович.

Та диктатор змусив його підписати присуд смерти.

— Старий революціонер — так казав він — робив заговір проти червоної держави — він відступник.

Іван не знав, як виконували присуди смерти. Та він чув, що салдати часто мучили засуджених на смерть, аж поки вони не вмерли від мук. Він так був перетяжений роботою, що не мав зівсім часу робити якісь близші допити що до цього. Став такий байдужий, що ніщо вже не вражало його. Таж щодень висилав він сотки людей одним почерком пера на смерть. Кілька разів завважав він на лістах смерти назвища інших відомих революціонерів. Його лице скривилося, як підписував документи.

Та тепер уже за багато було йому террору.

Червоний млин молов червоний суспільний лад на смерть. Кляси жерлися взаїмно як голодні хижі звірюки. Одинокі, що зівсім не журилися будучиною, це були червоні передові мужі. Вони жили в палатах як князі, пили дорогі вина й їли найсмачніші страви. Щодень виготовляли для заграницдовжезні звідомлення про благословенства червоної держави. Вони пробували збаламутити ввесь культурний світ, щоб звести пролетаріят всего світа на манівці.

Іван Іванович ненавидів червону банду, до якої належав. Все це були люде без серця й без моралі, люде без хребта, яким він у своїй великій політичній недосвідчености поміг захопити владу. Вони своїми обіцянками зробили народ слухняним собі й тепер знущалися над ним. Та були ще міліони пролєтаріяту, що кріпко вірили ще в невиповнені доси обіцянки диктатора. Чи було можливо отворити очі народови? Ні! Нарід дістав полуду на очі. Вірив іще теревеням про пролєтарську державу, про пролєтарську республику. Проводирі брехали свідомо в своїх проклямаціях, щоб ошукувати робітників.

Багато з проводирів належало до іншої раси. Вони були зі Сходу, азійці люде холодні, без чуття, що мали тіль, ки одну, одинову мету: використати це-

Таємничі події в Еггенбергу

Таємнича сила сипле хмару тинку. — Сензація в місті й поліція. — Чи обман? — Жертва гіпнотизму на віддаль.

В місцевости Еггенбергу біля Грацу в Австрії, зайшли в останних днях якісь невияснені таємничі події, що глибоко зворушили місцеве населення. Вже віддавна кружляли там чутки, що в домі державного урядника Бірхбауера, якась таємнича сила обкидує всіх захожих людей кавалками тинку й муру, й спричинює через те загальний неспокій.

У Бірхбауера віднаймала одну кімнату 25-літня панночка Фріда Вайс. Вона з природи хоровита й головно терпить на нервовий розстрій і болі серця. Отож виявилося, що таємничі явища обкидування тинком відбувалися завсіди в присутности сеї дівчини і що як раз вона найбільше терпіла від сеї невидимої руки. І хоч деколи ціла кімната була повна людей, то невидимі „духи" не переставали скидати на всіх відвідувачів цілі хмари відломків тинку.

Ся історія викликала незабаром в цілій місцевости велике заінтересування так, що остаточно вмішалася в те також поліція. Через вісім днів пильнувала помешкання Бірхбауера поліційна сторожа як день так ніч. Деякі підозрівали, що це сама Вайсівна уряджувала такі історії й обкидувала себе й людей кусниками тинку. Але підозріння виявилося неоправданим, бо хоч придержувано дівчині руки, то мимо сього з усіх боків сипався тинк. Рівночасно, завважено, що на стінах в кімнаті не було найменшого сліду, щоб денебудь облетів тинк.

Одного разу перешукано докладно цілу кімнату й коли знова почався сипати тинк, то в волосі присутної тоді там жінки Губманівної найдено кавалок з отинковання стіни, хоч його перед тим не було в кімнаті й хоч стіни остали ненарушені.

Спроваджено остаточно до сеї таємничої кімнати комісію, яка тільки ствердила, що обману тут ніякого нема й що на голову Вайсівної не знати звідки падуть кусники ґзимсу.

Сими дивними явищами зацікавилися також учені, що пояснюють се гіпнотизмом. Думають, що Вайсівна, яка є нервово недужа, улягає суггестії якогось гіпнотизера, що вміє впливати на неї з віддалі.

Остаточно справа покінчилася в той спосіб, що Вайсівна мусіла перепровадитись зі свого помешкання у Бірхбауера, бо цілі товпи народу збігалися туди, бажаючи побачити „духів". Нервово хора дівчина, замешкала в родичів свого нареченого й не хоче до себе нікого допустити. Її нервовою недугою занявся лікар-спеціяліст.

— —

ВЕЛИКІ ВТРАТИ АМЕРИКИ

Крах на нюйоркській біржі, про що ми недавно писали, приніс великі втрати Американцям. Сотки тисяч людей стратило майно вартости около 50 міліярдів долярів. По „чорних днях" в жовтни прийшло на нюйоркській біржі деяке вспокоєння, але не на довго. В половині сього місяця знов наступила величезна знижка цін усіх вартісних паперів і акцій. В 280 випадках ціни вартісних паперів мали найнизший курс у сім році. Шість і пів міліона акцій перейшло в дні 13 жовтня в руки инших властителів. Сим разом мали втрати великі американські банки, що за безцін скуповували давніше акції. Американські банкирі кажуть, що спадок цін на нюйоркській біржі, се наслідок війни ріжних світових бірж. Американці підозрівають, що цю війну виповіли европейські біржі американським. Втрати які понесла в останніх часах Америка ледви чи можна буде натравити в най, блищих 30 роках.

ПЕРЛА ПРИНЕСЛА НЕЩАСТЯ

З Бомбаю повідомляють, що в заливі перськім найшли тамошні рибалки дуже велику перлу, яка важить 50 грамів. Такої перли не виловлено вже від більше чим 100 літ. Купці оцінили вартість її на два міліони золотих. Коли сю суму виплачували щасливому рибалці, що найшов сю перлу, сей з великої радости збожеволів.

— —

новий суспільний лад для себе. І робили це основно. Вони ограблювали пролєтарську державу мов голодні шакалі, напихали свої кишені золотом, а вартісні папері висилали за гряницю. Іван Іванович був за гордий, щоби збогачуватися. Не був ласий на багацтва. Свобода була для нього всім. Та в пролєтарській державі, де одна кляса чигала на життя другої, не було ніякої свободи. Нова реакція, небезпечніша й отруйніша як стара, взяла тепер верх у робітницькій республиці. Безсовісні проводирі юдили клясу на клясу, робітників на буржуазію, селян на поміщиків. Проводирі скріплювали свою владу цим, що копали глибоку прірву клясової ненависти в новому суспільному ладі.

І він, Іван Іванович, був при цій роботі та каляв свободу — він, Іван Іванович, червоний наймит катів. Доси не завважував він, на який гидкий політичний обман виставляли його.

Так, Іван Іванович прозрів! Він зрадив свободу. Ненависть осліпила його очі й зробила його наймитом червоних катів. Тисячі просьб родичів засуджених на смерть спадали на його стіл. Та він не спромігся, щоб хоч одну з цих просьб прочитати або відповісти на неї. На смертних лістах виписані люде змовлялися проти пролєтарської держави й для таких людей не було ніякої ласки. Мусилося викорінити їх як гидку хробачню!

Та потім зайшло на нього...

Тепер побачив він, що він не служив справі свободи. Він засівав ненависть замість любови. Отруйне хабаззя ненависти галапасило в кровавій суматосі в робітницькій державі. Червоне цвіття волі привяло, його розтоптали. Він сам робив це. Могутнє змагання до волі, до свободи, що його розворушила революція в народі, стало монополем одної кляси — пролєтаріяту. Пролєтаріят загарбав у новому суспільному ладі всі привілеї для себе. Інші кляси стали безправні. Над ними пролєтаріят міг знущатися й убивати їх.

Свобода була тільки в цьому, що поміняно ролі. Тепер пролєтаріят, старався скріпити свою силу цим, що нищив зненавиджену вищу клясу. Не робітники домагалися цього, тільки їх безсовісні проводирі підюджували їх до того, щоби мститися. Вони боялися інтелігенції, цеї солідної й трівкої верстви, що все була ворогом тиранії. Червона катівська служба, що її сповняв він, Іван Іванович, для своїх володарів, не мала вже ніщо спільного зі справедливістю.

Це були точнісінько старі способи царату в новому одязі, а цей новий одяг звався диктатура пролєтаріяту. Необмежена свобода, що була признана одній одніській клясі, спростачила суспільність, стала багном підступів. Не лишилися в ній ніякі людські пориви. Було так, начеб нівого не було вже ніякого чуття.

Серце в Івана стало тверде як камінь. Хижою звірюкою став він, що брила в крови. А що він винищив, це було найблагороднійше: інтелігенцію, що звалила царат і яка булаб привела до упадку й несправедливий суспільний лад, цю карикатуру волі.

Іван Іванович не дався нічим змягчити. Одного дня прийщла до нього молода дівчина. Вона просила в нього, щоб дарував життя її братові, молодому студентові, що брав участь у протиреволюційній акції й за це засудили його на смерть.

Іван Іванович скривдив її, за те обіцявся помилувати її брата. Однак на другий день всеж таки молодого студента розстріляли. Іван Іванович не зробив нічогісінького, щоб перешкодити цьому. Ніхто в червоному громадянстві не брав поважно приречень даних якійсь там аристократці.

Молода дівчина не приходила більше. Іван Іванович пригадував собі її ще дуже добре. Щось ніжне й миле було в ній — такої жіночої вдачі він доси ще не бачив. Доси зносився він тільки з упавшими жінками. Та ці жінки мали в червоних проводирів велике значіння. Вживали їх як шпигунок серед переслідуваних кляс. Вони діставали десять рублів за кожного протиреволюціонєра, на котрого донесли.

(Дальше буде)

БОЛЬШЕВИКИ „УСПОКОЮЮТЬ“ ГОЛОДНИХ РОБІТНИКІВ

До народнього комісаря торговлі, товариша Микояна звернулася делєгація українських робітників з Дніпропетровська з жалобою, що до фабрик не доставляють як слід потрібних харчів. Микоян відповів делєгації, що на се нема ради й що не тільки в Дніпропетровську, але в цілій Радянщині брак харчів. Але Микоян старався вкінці успокоїти голодних робітників і заявив, що на його думку ще тільки два роки буде на Україні недостаток мяса, молока й инших харчевих продуктів. По двох роках буде „рай“.

НЕМА МЯСА, БУДУТЬ КУРЯТА!

В большевицьких містах великий брак мяса мимо сього, що робиться найріжніші зусилля, щоб цьому лиху зарадити. Мясо видається на картки раз у тиждень і в дуже малих кількостях.

Недавно московська газета „Економическая Жизнь“ потішила робітників, що вже недовго будуть терпіти з приводу недостачі мяса. Треба тільки — пише та газета -- щоб влада заложила під великими містами курячі ферми, в яких би виплекувалося десятки тисяч дробу. Робітники малиб тоді подостатком мясної страви.

Якжеж тут бути невдоволеним, коли незадовго навіть курята будуть.

ВИКИДАЮТЬ УКРАЇНСЬКИХ УРЯДНИКІВ

З большевицьких часописів довідуємося, що на Україні перевели московські большевики т. зв. „чистку“ радапарату“ (в большевицькій скоромовці означає це провірення урядництва та усунення тих, що не надаються), при чому звільнено з посад 8.900 осіб. Коли зважити, що всіх урядників на Україні є 90.000, то значить, шо за одним почерком пера $^1/_{10}$ часть урядників позбавлено хліба. Звільненим урядникам закидають зраду комунізмови й співпрацю з буржуазією.

ГРОБОВЕЦЬ МАМУТІВ

В підземній печері недалеко місцевости Чукута на Кримі найшла наукова експедиція під проводом проф. Ернста велику кількість костей мамутів. Правдоподібно, що є там кости аж 7 мамутів. Учені припускають, що ці кости належать до звірів, які жили перед 50 тисячами літ. Здається одначе, що сі учені помилилися в обчисленню часу, бо в печері тій найдено також кістяки людей і ріжні знаряди, що походять з камінної доби.

ЯК ДОВГО ЖИЮТЬ ДЕРЕВА?

Із усіх наших дерев найдовше жиє смерека, вона жиє пересічно сімсот літ. З черги йдуть ялиці, що доходять пересічно 425 літ, дуби жиють пересічно 300 літ, мудрень 275 літ, буки 245 літ. Понад 100 літ жиють: береза, ясінь, берест і базник. Само собою все це тільки пересічний вік, це значить, що деякі з цих дерев жиють часом коротше, а деякі ще довше.

Розумний Каді[1] і 17 верблюдів

Кадур-Бен-Агмед, закінчивши свою земну мандрівку мусів пройти крізь вузкий і небезпечний міст, щоб дістатися до чудового раю Магомета. Тимчасом сини його Алі, Абдаллях і Ібрагім отворили батьківське завіщання, щоб довідатися про свою спадщину.

Тестамент звучав так: „17 верблюдів розділять сини в той спосіб, щоб найстарший одержав $^1/_2$, середущий $^1/_3$, а наймолодший $^1/_9$ верблюдів.

Зараз же взялися сини до обдумання поділу. Але всі намагання, щоб справедливо поділити майно не вдавалися. З рахунку виходило, що нвйстарший син повинен одержати $8^1/_2$ верблюда, другий 5 і менше чим половину верблюда, а третій син 2 і маленький кусок верблюда. Але ділити верблюда на кусочки вони не захотіли й рішили тому пійти до Кадія, щоб їх розсудив.

Застали його в мечеті, як сидів з підобганими ногами та колисався, рівномірно похитуючи головою немов би то мало помагати в глибоких міркуваннях, а може радше в милій дрімоті.

Вислухавши їх справи заповів свій прихід на слідуючий день перед заходом сонця.

Другого дня в блеску проміння заходячого сонця надїхав Каді на своїм верблюді. Три брати вже здалеку витали його глибоко кланяючись, а коли зблизився впали долілиць і з пошаною поцілували полу його одягу.

Каді велів долучити свого верблюда до 17 що там були й промовив: „Хай Алі возьме половину всіх верблюдів і відїде“!

Вдоволений Алі забрав своїх 9 верблюдів і відїхав.

Відтак звернувся до Абдалляха: „Возьми призначену тобі третину верблюдів і їдь“. Вкінці до Ібрагіма:

„Воля батька твого призначила тобі одну девяту часть всіх верблюдів, тому забери свою часть. Девять, шість, і два верблюди разом творять число 17“... — „Приведи мого верблюда, бо і я хочу на власнім відїхати до хати“.

Незабаром тільки його білий завій виднів ще якийсь час серед сумерків пустині.

А вдячна память про мудрого судю на віки остала серед Арабів.

— —

[1]) Каді — судя у Арабів.

В БОРОТЬБІ З НЕДУГАМИ Й СМЕРТЮ

Життя — се скарб. — Завдання лікарів. — Вага гиґієни. — Що розказують про міліонера Рокфеллєра. — Слухаймо лікарів.

Хоч як важке життя на сьому світі проте майже кожний чоловік хотівби якнайдовше жити. І не даром. Життя — се найцінніший скарб, що його Всевишній вручив людині. Длятого люде багато зусиль прикладають у боротьбі з недугами, які скорочують життя й приближають смерть. Проводять людям у тій завзятій боротьбі лікарі. Їх завдання подвійне: лічити недужих

і зберігати здорових

перед занедужанням. Се друге завдання є навіть важнійше й нині звертають на се велику увагу лікарі. І се зовсім справедливо. З недугою треба боротися вже тоді, коли вона ще й не заволоділа людиною і тільки що починає находити собі місце в організмі. Бо в початках кожду недугу можна легко вилічити. Вона мов та іскра, що спричиняє пожежу, а яку в початках навіть дитина може загасити.

Нинішня лікарська штука

полягає в великій мірі на тім, щоб організм людський вчинити відпорним проти недуг. Відпорність організму осягається або через защіплювання проти заразливих недуг або через відповідне

приміненння до приписів гиґієни.

Люде, які живуть гигієнічно, доживають пізної старости. Часто чуємо, що деякі осягають, а навіть і переступають 100 літ життя. От що пишуть часописи про американського міліонера Джона Рокфеллєра, що мимо своїх девятьдесять кілька літ чується зовсім молодим і здоровим. Між його знайомими розійшлися чутки, що він для того держиться так добре, бо якийсь лікар продав йому за ціну міліона долярів

чудесний напиток життя.

Рокфеллєр не заперечував сим чуткам. Але одного разу підчас гостини в себе вчинив своїм гостям несподіванку. Кождому з присутних подарував чек... на 100 літ життя, на котрім на відворотній стороні були виписані такі приписи:

Не вживай товщів.
Щодня ґімнастикуйся.
Підчас спання дбай, щоб віддихати чистим воздухом.
Щодня пий багато води.
Не попадай у злість, оминай всякого подразнення.

Хоч і тяжкий до виконання останній припис Рокфеллєра, то всеж таки сей міліонер влучно назвав всі ті засоби гигієнічного поступовання, які впливають на продовження нашого життя.

Більшість людей умирає не зі старости, а від найріжнороднійших і то припадково набутих недуг. У великих містах наприклад, тільки

що двадцятьпятий чоловік

вмирає природною старечою смертю. Всі прочі се або жертви нещасливого припадку, заразливих недуг, або негигієнічного життя. Американський лікар Дарлінґтон твердить, що навіть і ті мешканці великих міст моглиб дожити до 120 року життя, колиб вони додержували приписів гигієни.

Коли воно так, то конечно

треба слухати лікарів

бож хіба ніодин чоловік не є собі ворогом і не схоче вкорочувати собі свого життя.

Скільки людей живе на світі

Приріст за 8 літ і густота населення в поодиноких частях світа.

Міжнародній Статистичний Інститут в Газі, оголосив недавно урядове звідомлення про залюднення земної кулі. Загальне число всіх мешканців нашої землі виносило в 1928 році 1.936 і пів міліона осіб. В 1920 році було всіх людей тільки 1.811 міліонів, отже за вісім літ прибуло 125 міліонів, себто майже 16 процент.

В поодиноких частях світа приріст людности представляється слідуючо:

Европа мала в 1920 році 449,727.000, а в 1920 р. 47'114.000 населення, Америка в 1920 р. 209,409.000 а в 1929 р. 238,332.000, Африка в 1920 р. 132,139.000 а в 1928 р. 140.269.009, Азія в 1920 р. 1.012,122.000 а в 1928 р. 1.070,483.000, Австралія 7,615.000. а в 1928 р. 9,369.000 населення.

Найбільший процент приросту населення бачимо в Австралії: 23%. відтак в Америці 14%, в Европі 7%, в Африці 6% і в Азії 5%. Сі обчислення є очевидно лише приблизні.

Поверхню суходолу на кулі земній обчислено на 145 і пів міліона квадратових кільометрів, отже пересічно припадає на 1 квадратовий кільометер на цілій землі 12 людей. В поодиноких частях світа густота населення в 1928 представляється так:

В Европі на кільометрі квадр. живе пересічно 48 людей, в Азії 25, в Америці 6, в Африці 5, в Астралії тільки 1 чоловік.

ВСЕ ЖИТТЯ ЖИВИВСЯ ТІЛЬКИ МОЛОКОМ

В Швайцарії в Монтреалі помер недавно француз Омелян Брасон, в 22 році життя. Він родився й виховався в Канаді. На пятім році життя він занедужав. Лікарі приписали йому пити денно пять склянок молока, осолоджених пів кільограмом цукру. Лічення тривало кілька тижнів. Коли недуга минула, виявилося, що його шлунок не травив ніяких инших харчів. Щоб недуга не вернула, казали йому дальше пити молоко. І так з місяця на місяць, з року на рік. Пробували часом давати йому інший харч та все зі шкодою для нього. Із Канади виїхав у Швайцарію, де працював як друкарський складач. Тут лікарі теж оглядали його й заявили, що він для них загадка, що її їм не розвязати. Перед двома тижнями Омелян Брасон перестудився, дістав запалення легенів і помер. В кілька хвилин по смерти зважили його тіло. Важив 78 кільограмів. Високий був на 5 стіп і 2 цалі.

СКІЛЬКИ РІЖНИХ МОВ У СВІТІ?

Після найновіщих дослідів говорять нині люде у світі на тисячі ріжних мов. З сього числа тільки 600 мов є зовсім самостійні, а 400 се ріжні відміни й діялєкти (говори). Святе Євангеліє перекладене вже на 570 ріжних мов. Цікаве, що плем'я Карібів у Південній Африці уживає трох мов. Чоловіки говорять між собою иншою мовою, а жінки між собою иншою. Третя мова служить до порозуміння між чоловіками і жінками. Про це оповістив недавно американський учений (етнограф) Ерік Томпсон.

ПЕРШИЙ ЛІКАР У СВІТІ

Першим лікарем у світі був Секел Ніян, як про це свідчать недавні викопалини в Єгипті. Він жив около 4.000 літ перед Христом, як прибічний лікар єгипетського фараона (короля) Сагури. Секел Ніян мусів бути любимцем свого володаря, бо по смерти похоронено його тіло в величавім гробівци в місті Мемфісі. З написів на стінах сього гробівця довідалися нинішні учені, що Секел тішився великою пошаною серед тодішних мешканців Єгипту, котрим як лікар зробив багато добра.

— —

СЕРЦЕ ПО ПРАВОМУ БОЦІ

Серце звичайно міститься в людей у двох третинах по лівому боці грудей, а в одній по правому. Та буває, хоч дуже рідко, що в деяких людей є воно навпаки! Про таке доносять тепер часописи. Лікар др. Гольдман, оглядаючи в Радошицях 23 літнього Осипа Шамбурського, ствердив, що в нього серце з правого боку. Ця неправильність ні трохи не впливає на стан здоровля Шамбурського. Він незвичайно сильний і є ковалем.

ПРОДУКЦІЯ ГАЛИЦЬКОЇ НАФТИ

Нафтові копальні в Галичині принесли в серпні с. р. 57.770 тон ропи, з того ясельські — 6.200 тон, дрогобицькі — 47.480 тон, станиславівські — 4.090 тон. Сі цифри вказують на упадок нафтової продукції в порівнанні з липнем ц. р., а рівняючи до серпня 1928, упадок представляється дуже поважною цифрою. В серпні минулого року видобуто в Галичині 65.832 тон, себто продукція галицької нафти впала на 12 відсотків.

ЧИМРАЗ БІЛЬШЕ ГОРІВКИ ПЮТЬ В ПОЛЬЩІ

Недавно приїздив до Польщі проф. Ерніц з Дорпату, керманич естонського протиалькогольного руху. З того приводу відбулася в Познані конференція представників преси, на котрій обговорювано справу протиалькогольної боротьби в ріжних державах Европи й Америки.

На тій конференції цікавий був відчит Кс. Ґалдинського. Він ствердив, що в Польщі за останні 3 роки більше ще пють горівки і пива ніж давнійше. Ствердив він це на основі урядової статистики. Конференція постановила повести живійшу протиалькогольну боротьбу в часописах.

Вписи до господ.-садівничої школи

Т-ва „Просвіта" в Милованню

Головний Виділ Т-ва „Просвіта" у Львові відкриває з днем 1. січня 1930 р. в госп.-сад. школі в Милованню сталу однорічну школу. Наука в школі триватиме від 20-го січ. до 20-го грудня кождого року. Навчання на основі програми затвердженої міністерством рільництва в зимових місяцях головно теоретичне, в літних головно практичне. В шкільному році мають ученики лиш 10-дневні ферії в часі Великодних Свят. Оплата за приміщення в шкільнім приюті, прохарчування, опал і світло виносить 5 амер. долярів місячно; вписове 15 зол. на початку шкільного року. Наука в школі безплатна. Одночасно Гол. Виділ проголошує вписи на приняття до школи 40 учеників з приміщенням у приюті і прохарчуванням під такими умовами: 1. Зголошуватися можуть мущини в віці 16—24 літ, що скінчили найменше народню школу; 2. Кождий ученик має мати одяг (в тім одіж до праці), 4 пари біля, 4 ручники, 2 простирала, подушку, покровець і сінник (ліжка дає школа). 3. Родичі чи опікун ученика зобовязуються письменно платити за удержання що місяця з гори. — Зголошення до школи вносити поручено на адресу: Господарсько-садівнича школа Т-ва „Просвіта" в Милованню, п. Стриганці н/Дн. До зголошення долучити послідне шкільне свідоцтво, посвідку родичів, що зобовязуються платити за ученика і значки на 75 сот. на відповідь. Про приняття і день приїзду повідомить Управа Школи по 15 грудня.

Головний Виділ Т-ва „Просвіта".

Штучний острів

Одно американське підприємство, до якого належать великі богачі з Нюйорку, будує у віддалі 600 кільометрів від американського берега серед безмежних вод атлантійського океану штучний плаваючий острів. Острів сей, що буде називатися в честь свого основника Моргана, Морган-Айленд, буде довгий на 360, а широкий на 180 метрів.

Бетонова поверхня острова буде виставати 40 метрів над рівнем моря так, щоб навіть найвищі хвилі океану, що доходять при великих бурях до висоти 15—20 метрів, не могли її заляти. Острів буде занурений у воді на 80 метрів. Долішні верстви океану понизше 40 метрів є все спокійні й зовсім не порушаються. Крім цього сей острів, що в середині буде порожний, буде обтяжений металевою сіткою, котра важитиме 100.000 кільограмів.

Цілий острів буде збудований з заліза й бетону. На поверхні будуть стояти будинки, магазини й варстати та площа для літаків. Бо головним призначенням цього острова є якраз те, щоб бути випочинковою стацією для літака.

Між Европою й Америкою має повстати ще шість таких плаваючих островів. В той спосіб переїзд літаками через океан стане зовсім безпечним.

Кожний літак задержиться чверть години на такім острові, щоб доповнити свої запаси бензини та направити ушкодження мотору. Таксамо й подорожні матимуть змогу за той час відпочати.

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР

24. (11). **Неділя 22 по Сош. Св. мучен. Мини, Віктора і проч.** Преп. Теодора Студ. ісповід.*) Гл. 5. Євг. 11. Богослужения подібно як в нед. 21. по Сош. 4. падолиста (гл. „Правда" ч. 47). Сулужба Божа Апост. 215. Євг. Лук. 83. 12. (25) **Понеділок Свщмч. Йосафата****) (Служба з Всеночним на нед. 23. по Сош, а нині береться Служба Свят. Иоана Милостивого і Препод. Ніля). — Коли нині храм свщмч. Йосафата, то Богослуження як тоді, коли „Святий з Всеночним на будні" (гл. „Правда" ч. 47). 26. (13) **Второк**, Св. Йоана Златоуст. Полиєлей), 27. (14) **Середа.** Св. Апост. Филипа. (Полиєл.) **Початок посту.** 28. (15) **Четвер.** Св. мучен. Гурія, Самона і проч. 29. (16) **Пятниця** Св. Апост. Матея Єванг. (Полиєл). 30. (17) **Субота**, Св. Григорія епископа.

*) **24 (11). XI. Преп. Теодора Студита**, ігумена студитського монастиря в Царгороді. Св. Теодор кріпко боронив св. віри проти іконоборців, за що його між роками 797—826 мучено, а відтак видалено з краю. Студитський монастир в Царгороді оснував вельможа Іван Студит в 463 р. Цей монастир мав дуже строгий монаший устав, котрий відтак св. Теодосій Печерський запровадив на Україні, іменно в київських монастирях. Унас є 4 мужеські монастирі Студитського устава (Унів. Львів, Зарваниця і Коростів, опріч того 1 в Канаді (в Ляндрієв), та 1 жіночий в Якторові.

Податкові реклямації

Як боронитися перед зависоким виміром доходового податку.

Податкові відклики або т. зв. реклямації від державного доходового податку треба вислати якнайскорше, а вже найпізнійше впродовж 30 днів від дня доручення платничого наказу. Реклямації від громадського або повітового податку від доходу треба вислати скорше, бо найпізнійше до 14 днів від доручення платничого наказу.

Коли на податника наложено висший податок, як се він сам подав, тоді він може внести проти такого рішення податкого уряду реклямацію або відклик. 68-мий артикул закону про державний доходовий податок каже, що податники користають при реклямаційнім поступованню з тих самих прав як при вимірюванню податку.

Коли податник бажає устно зложити зізнання й вияснення перед оціночною комісією, щоб устійнити закиди піднесені в реклямації проти зависокого виміру податку, то тоді уряд податковий має обовязок повідомити податника про день засідання комісії щонайменше на 8 днів наперід.

Взір до відклику або реклямації

в справі зависокого виміру доходового податку:

До

Відкличної Комісії
(Komisji odwoławczej)

за посередництвом Оціночної Комісії (Komisji szacunkowej) в будинку Скарбового Уряду

в . . . .

Відклик.

Скарбовий уряд в . . . . . . визначив мені за рік . . . . . платничим наказом з дня . . . . . . ч. п. . . . . титулом доходового податку . . . . . золотих, оцінюючи мій дохід в . . . . році на . . . золотих.

Згідно з моїм зізнанням цілий мій дохід в . . . . році виносив . . . . зол., длятого вношу о зниження мені доходового податку відповідно до вище поданої мною суми податку.

. . . . дня . . . . 1929.
(місцевість)

. . . .
(імя й назвисько).

Розуміється, трудніші справи, в котрих ходить о більші суми, порадно віддавати до зроблення свому адвокатови.

**) 25 (12) XI. Св. Священомученика Йосафата Родився к. р. 1580 в місті Володимірі Волинськім. Родинне назвиско його — Кунцевич, хресне імя — Іван. Родичі віддали його до торговлі, але він в 1604 р. вступив до монастиря св. Тройці в Вильні де при монаших об.тах приняв імя Йосафат. В 1609 р. рукоположений на священика, а в 1614 був уже архимандритом свято-троїцького монастиря. В 1617 іменований коадютором (помічником) старенького полоцького архіепископа, а по його смерти в 1619 р. був іменований архиепископом в Полоцьку.

На тім становищі був горячим проповідником злуки Східної Церкви з Західною або Унії. Але між тодішними незединенимизнайшлися засліплені фанатики, котрі за це напосілися на його життя. Три рази викрито змову на життя Владики, а він за кождим разом молився, щоб Господь простив його ворогам. Та коли раз архієпископ Йосафат відвідав монастир у Витебську, вороги його знову змовилися на його життя. Було то 12 (ст. ст.) листопада 1623 року, на саму неділю. Хоч Владику остерегли про змову, він пішов до церкви на Утреню. Коли вже приготовлявся до Служби Божої, заговірники хотіли силою вдертися до монастиря. Тоді св. Йосафат вийшов до заговірників, а вони кинулися на нього і в звірський спосіб убили. Останне слово Владики було: „О Боже!" Над мертвим тілом вороги ще знущалися, відтак кинули в ріку Двини. По трох днях, коли зїхала комісія для розслідження цеї справи, витягнули з ріки тіло архиепископа Йосафата й уложили в домовині.

В травні 1642 р. папа Урбан VIII оповістив, що б. архієпископа Йосафата причисляється до блаженних, а 3. липня 1867 р. папа Пій IX проголосив зачислення Йосафата в почет Святих.

Мощі св. Свщм. Йосафата віднайдено в часі світової війни й перевезено покищо до Відня. Там вони находяться і доси в нашій гр. кат. церкві св. Варвари.

АСТРОНОМІЧНИЙ КАЛЕНДАР

24. XI.	схід сонця	6·54,	захід	15·31
25. XI.	„	6.56,	„	15·30
26. XI.	„	6·47,	„	15·30
27. XI.	„	6·49,	„	15·29
28. XI.	„	7·—,	„	15·28
29. XI.	„	7·01,	„	15·27
30. XI.	„	7·02,	„	15.26

Пересічна довгота дня всім тижні виносить 8 годин 30 мінут.

Народній календар приповідає: **на 24. XI.**: Коли цього дня води —на Різдво леди, а коли цього дня леди — на Різдво води. Як цього дня снігом порошить, буде легка зима; **на 25. XI.**: Коли цього дня дощ, то буде відлега до Введення; **на 27. XI.**: Коли на Филипа іней, буде врожай на овес. На 28. XI.: (Початок посту—Пилипівки): „На Пилипівку день до обіду" — каже народня приповідка. На 29. XI.: На Матія — земля пріє.

БІРЖА

ДОЛЯР амер.: 8·90 зол.

ЗБІЖЕ: (За 100 кг. до стації надавання на віддаль 200 км.)

Пшениця двірська з 1928 р.: 39 – 40 зол. Пшениця збірна з 1928 — 35·50 — 36 – 50. Жито одностайне з 1928. — 24 —24·50, жито збір. з 1928 — 23 23·50, ячмінь на мливо 18·80 – 19·80. овес галицький з 1928 20·25—12.25, кукурудза 24—25, картофлі 3—3·50. фасоля біла 85—100, фасоля колірова 40 —50, фасоля краса 57—62, горох пів Вікторія 30—39, горох полевий 26·50—29·50, бобик 27·50 28·50, вика чорна 28·50—29·50, вика сіра 25·25—26·25, гречка 25·52—26·25 льон 67—69, ріпак озимий (1929) 69—70 просо 28·25—29·25, мак синій 120 - 130 мак сивий 80 – 90 конюшина черв. 125—135,

На ринку зменьшена подажа в хлібовому збіжі. Жито й житня мука росте в ціні. Хлібові збіжа легко ростуть у ціні. Настрій спокійний.

Sąd grodzki miejski Oddz. XXXIII. karny we Lwowie. dnia 24 X. 1929 U. XXXIII. 656/29 r.

Do Pana Antoniego Łotockiego red. czasop. „Prawda" we Lwowie.

Nakaz karny.

Sąd grodzki miejski Oddz. XXXIII karny we Lwowie skazuje Pana na grzywnę w kwocie 55 zł. 10 gr., a w razie niesciągalności z zamianą na karę aresztu przez 2 (dni) ponieważ pan dnia 21/3 1929 we Lwowie dopuścił się przestępstwa z art. 88 rozp. Prez. Rz. P. z 10/V. 1927 Nr. 45 poz. 398 Dz. U. R. P. popełnionego przez to, że jako redaktor odpowiedzialny czasopisma „Prawda". a) rozpowszechniał świadomie przez ogłoszenie w Nr. 12 czasopisma „Prawda" z dnia 24/3 1929 artykułu pod tytułem „Oskarżyciel ministra" wiadomość nieprawdziwą i przekręconą, a mogącą wyrządzić szkodę Państwu lub wywołać niepokój publiczny wiadomość o działalności Władz Państwowych — urzędników państwowych osób wojskowych będącą w związku z ich obowiązkami urzędowymi lub służbowymi wiadomości o niebezpieczeństwie grożącem Państwu w jego stosunkach zewnętrznych lub wewnętrznych, zwłaszcza o niebezpieczeństwie grożącem jego ustrojowi konstytucyjnemu lub społecznemu, b) dopuścił przez nieoględność do ogłoszenia w tymże czasopiśmie Nr. 12 artykułu pt. „Oskarżyciel ministra" zawierającego znamiona z § 300 u. k. wiadomość nieprawdziwą i przekręconą a mogącą wyrządzić szkodę Państwu lub wywołać niepokój publiczny, wiadomość o działalności Władz Państwowych — urzędników państwowych — osób wojskowych będącą w związku z ich obowiązkami urzędowymi lub służbowymi, wiadomości o niebezpieczeństwie grożącem Państwu w jego stosunkach zewnętrznych lub wewnętrznych, zwłaszcza o niebezpieczeństwie grożącem jego ustrojowi konstytucyjnemu lub społecznemu. Równocześnie po myśli art. 38 i 88 rozp. o prawie prasowem orzeka się konfiskatę tego druku. Gdyby Pan czuł się pokrzywdzony tym nakazem karnym, wolno Panu w ciągu 3 dni od dnia doręczenia nakazu karnego, zgłosić pisemnie lub ustnie sprzeciw w podpisanym sądzie grodzkim, który doręczył nakaz karny i wskazać środki dowodowe, służące do obrony. Jeżeli sprzeciw nie będzie wniesiony, nakaz karny stanie się prawomocnym i zostanie wykonany.

F. 292. Sąd Powiatowy S. III. we Lwowie.

Modest Młynarski.

Należyte wygotowanie potwierdza kierownik kancelarji. (Підпис нечиткий).

Присилайте передплату

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

В ночі з 21 на 22 XI. 1918 українські війська опустили Львів, який держали ві 1. листопада. В 8 год. вечером сотник Букшований дав наказ до всіх груп, коли яка має робити відворот. Відворот почався від 12 год. в ночі. Останні відійшли залоги Цитаделі, казарми Фердинанда й двірця Підзамче. Вийшли в напрямі Кривчич та Винник через Жовківську рогачку й Високий Замок.

ЖЕРТВИ

З приводу проголошення Апост. Конституції зложили на руку свого Отця Пароха, Всч. о. Івана Любовича свої жертви на фонд української католицької преси отсі громадяне с. Іванівки к. Теребовлі (в золотих): Мелянія Бик 0·50, Марія Воробець 1·50, Марія Сковронська 1·50, Текля Кузик 1·00, Юстина Биценко 0·50. Текля Телішка 0·50, Марія Коханська 1·50. Катарина Вільбош 0·50, Параска Урбанська 0·50, Олена Гуменюк 0·50, Текля Вівчар 0·50, Ксеня Чорномидз 0·50, Марія Матеушів 0·25, Параска Фірман 0·50, Юлія Чорномидз 0·50, Орися Любович 0·50. Вероніка Наконечна 0·50, Володимир Биценко 1·00, Павло Воробец 1·50, Ірина Любович 1·00, Михаліна Ольхівка 0·50, Пелягія Трач 0.50, Бронислава Трач 0·50, Текля Ковальчук 1·90, Текля Трембач 2·00, Марія Рогужинська 0·50, Марія Маслянка 0·50, Евдокія Кузик 0·50, Марія Матеушів 0·20, Евдокія Вівчар 1·50, Анна Воробец 0·50. Марія Вітовська 1·00, Анна Палюх 0·50, Юлія Ковальчук 1·00, Стефанія Вівчар 1·00. Анна Вівчар 0·50, Оелена Вербовецьа 0·50.

Разом зол. 26·95

О. Павло Вецал, Садки п. Кошилівці переслав через адм. „Правди" 10 зол. на Укр. Інвалідів.

Розвязка ребуса ч. 3.

„Рука руку миє."

Влучні розвязки надіслали: 1. Дмитро Юрків у Форощі. 2. Татяна Оприск у Вербіжі 3. Софія Стечишинова в Золочеві. 4. С. Друченко в Дубні. 5. Стефан Яремишин у Скалаті. 6. Григорій Мисяк у Володимирцях. 7. Лесь Барановський в Темерівцях. 8 Іван Семенюк у Лещатові. 9. Дмитро Ревюк у Клубівцях. 10. Спілка „Дністер" у Худиківцях. 11. В. Городиловський у Фільварках. 12. Дмитро Карваш у Лаврові.

Не відгадали ребусу: Гевало Петро в Стефанівцях і Дмитро Бриль в Козівці.

ПОЛІТИЧНИЙ СЛОВАР

Анкета розвіди. Коли уряд, чи якась установа або й приватна особа хоче про щось довідатися, тоді дає питання, на які каже або просить відповісти. Таку анкету розписував пр. і наш часопис, щоб довідатися, що подобається, а що не подобається читачам у „Правді."

Аномалія, збочення, відступлення від прийнятого звичаю, чи правила: щось неправильне, невідповідне.

Анонім, письмо без підпису того, що писав його. Також той, що писав його. — По українськи требаб сказати безіменне письмо, безіменний автор.

З друкарні Щасного Беднарського в аренді „Кооперативи Промислу Графічного" у Львові, Ринок 9. — Телеф. 76-14.
Відповідальний редактор Антін Лотоцький. Видає Інститут Неп. Зач. П. Д.